

อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมาน
และการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย
ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี

การเผยแพร่: ทั่วไป
16 พฤศจิกายน 2555
ภาษาเดิม: อังกฤษ

คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน

อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (Convention against Torture and other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment)

ADVANCE UNEDITED VERSION

ความเห็นทั่วไปฉบับที่ 3 ของคณะกรรมการต่อต้านการทรมาน

การปฏิบัติตามข้อ 14 ของรัฐภาคี

1. ความเห็นทั่วไปฉบับนี้อธิบายและให้ความกระจ่างต่อรัฐภาคีเกี่ยวกับเนื้อหาและขอบเขตของพันธกรณีตามข้อ 14 ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี โดยมีข้อกำหนดให้รัฐภาคีทุกแห่ง “ประกันในระบบกฎหมายของตนว่าผู้เสียหายจากการทรมานได้รับการเยียวยาและมีสิทธิสามารถบังคับคดีได้เพื่อจะได้รับสินไหมทดแทนที่เป็นธรรมและเพียงพอ รวมทั้งวิถีทางที่จะได้รับการฟื้นฟูสภาพอย่างสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้” คณะกรรมการเห็นว่า ข้อ 14 มีผลบังคับใช้กับผู้เสียหายจากการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี (นับจากนี้เรียกว่า “การปฏิบัติที่โหดร้าย”) โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติไม่ว่าในกรณีใด ๆ ทั้งนี้โดยเป็นไปตามความเห็นทั่วไปของคณะกรรมการฉบับที่ 2

2. คณะกรรมการเห็นว่า คำว่า “การเยียวยา” ในข้อ 14 ครอบคลุมแนวคิดของ “การเยียวยาอย่างเป็นผล” และ “การชดใช้ค่าเสียหาย” แนวคิดการชดใช้อย่างรอบด้านดังกล่าวกำหนดให้มีการชดใช้คืน สินไหมทดแทน การฟื้นฟูสภาพ ความพอใจ และหลักประกันว่าจะไม่เกิดซ้ำ และยังอ้างถึงมาตรการโดยสมบูรณ์ที่จำเป็นเพื่อให้เกิดการเยียวยากรณีที่มีการละเมิดอนุสัญญาฉบับนี้

3. ผู้เสียหายได้แก่บุคคลทั้งที่เป็นปัจเจกหรือกลุ่มซึ่งได้รับอันตราย ทั้งในทางกายหรือใจก็ดี ความทุกข์ด้านอารมณ์ ความเสียหายด้านเศรษฐกิจ หรือความเสียหายใหญ่หลวงต่อสิทธิพื้นฐานของตนเอง ทั้งนี้โดยเป็นผลมาจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำอันเป็นองค์ประกอบความผิดตามอนุสัญญาฉบับนี้ ควรพิจารณาว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้เสียหาย ไม่ว่าจะสามารถจำแนกตัว จับกุม ฟ้องร้องคดี หรือลงโทษต่อผู้ละเมิดได้หรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าผู้ละเมิดกับผู้เสียหายจะมีความสัมพันธ์ในทางครอบครัวหรือความสัมพันธ์อื่นใดก็ตาม คำว่า ‘ผู้เสียหาย’ ยังหมายถึงสมาชิกในครอบครัวหรือผู้ติดตามของผู้เสียหายที่ได้รับผลกระทบด้วย รวมทั้งบุคคลที่ได้รับอันตรายจากการเข้าไปแทรกแซงเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหาย หรือป้องกันไม่ให้เกิดเป็นผู้เสียหาย คำว่า “ผู้รอดชีวิต” ก็เป็นอีกคำหนึ่งที่มีการนำมาใช้ในบางกรณี และหมายถึง

ผู้ได้รับอันตรายเช่นกัน คณะกรรมการใช้คำว่า “ผู้เสียหาย” ซึ่งเป็นคำทางกฎหมาย ทั้งนี้โดยไม่จำกัดว่าอาจมีการใช้คำศัพท์อื่น ๆ ที่อาจมีความเหมาะสมมากกว่าในบางบริบท

4. คณะกรรมการเน้นความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้เสียหายในกระบวนการเยียวยา และการฟื้นฟูศักดิ์ศรีของผู้เสียหายซึ่งเป็นวัตถุประสงค์สูงสุดของข้อบัญญัติว่าด้วยการเยียวยา

5. พันธกรณีของรัฐภาคีที่จะต้องให้การเยียวยาตามข้อ 14 มีสองมิติด้วยกัน ทั้งในแง่ขั้นตอนปฏิบัติและสาระบัญญัติ เพื่อให้สอดคล้องกับขั้นตอนปฏิบัติที่ต้องทำ รัฐภาคีจะต้องออกกฎหมายหรือกำหนดให้มีกลไกรับข้อร้องเรียน กำหนดให้หน่วยงานและสถาบันเพื่อสอบสวน รวมทั้งการมีหน่วยงานตุลาการที่เป็นอิสระซึ่งมีความสามารถจำแนกสิทธิและกำหนดให้มีการเยียวยาแก่ผู้เสียหายจากการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย และประกันว่าผู้เสียหายทุกคนสามารถเข้าถึงกลไกและหน่วยงานเหล่านี้ได้อย่างเป็นผล ในระดับสาระบัญญัติ รัฐภาคีต้องประกันว่าผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายได้รับการเยียวยาและการชดเชยค่าเสียหายอย่างเต็มที่และอย่างเป็นผล รวมทั้งค่าชดเชยและช่องทางเพื่อการฟื้นฟูสภาพอย่างสมบูรณ์เท่าที่จะเป็นไปได้

พันธกรณีที่เป็นสาระบัญญัติ: ขอบเขตของสิทธิที่จะได้รับการเยียวยา

6. ดังที่กล่าวถึงในย่อหน้า 2 ข้างต้น การเยียวยามีด้วยกันห้ารูปแบบ ได้แก่ การชดเชยค่าเสียหาย การชดเชยคืน สินไหมทดแทน การฟื้นฟูสภาพ ความพอใจ และหลักประกันว่าจะไม่เกิดซ้ำ คณะกรรมการยอมรับองค์ประกอบการเยียวยาอย่างเต็มที่ตามกฎหมายและแนวปฏิบัติระหว่างประเทศ อย่างเช่น หลักการและแนวปฏิบัติพื้นฐานว่าด้วยสิทธิในการเยียวยาและการชดเชยค่าเสียหายสำหรับผู้เสียหายจากการละเมิดร้ายแรงต่อกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศและการละเมิดที่รุนแรงต่อกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ (Basic Principles and Guidelines on the Right to a Remedy and Reparation for Victims of Gross Violations of International Human Rights Law and Serious Violations of International Humanitarian Law)¹ การชดเชยค่าเสียหายต้องมีจำนวนเพียงพอ เป็นผล และครอบคลุม รัฐภาคีพึงระลึกว่าในการกำหนดมาตรการเยียวยาและชดเชยค่าเสียหายสำหรับผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย จะต้องมีการพิจารณาเงื่อนไขเฉพาะและพฤติการณ์ของแต่ละกรณี และการเยียวยาควรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เสียหาย และมีสัดส่วนเหมาะสมเมื่อคำนึงถึงความรุนแรงของการละเมิดที่เกิดขึ้น คณะกรรมการย้ำว่า ข้อบัญญัติว่าด้วยการชดเชยค่าเสียหายโดยตัวของมันเองย่อมมีผลในเชิงป้องกันและระงับไม่ให้เกิดการละเมิดขึ้นอีกในอนาคต

7. กรณีที่หน่วยงานรัฐหรือหน่วยงานอื่นที่ทำหน้าที่ในนามของหน่วยงานรัฐทราบ หรือมีเหตุผลอันควรที่เชื่อได้ว่าการกระทำที่เป็นการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายเกิดขึ้นจากผู้ที่ไม่ได้เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ หรือเป็นเอกชน แต่กลับมิได้ทำหน้าที่ตรวจสอบอย่างเหมาะสมเพื่อป้องกัน สอบสวน ฟ้องร้องดำเนินคดี และลงโทษผู้ที่ไม่ได้เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ

¹ Basic Principles and Guidelines on the Right to a Remedy and Reparation for Victims of Gross Violations of International Human Rights Law and Serious Violations of International Humanitarian Law มติที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติที่ 60/147 วันที่ 16 ธันวาคม 2548

หรือเป็นเอกชนดังกล่าวให้สอดคล้องกับอนุสัญญาฉบับนี้ ย่อมถือได้ว่ารัฐมีความรับผิดชอบต้องจัดให้มีการเยียวยาสำหรับผู้เสียหาย (ความเห็นทั่วไปฉบับที่ 2)

การชดใช้คืน

8. การชดใช้คืนเป็นรูปแบบหนึ่งของการเยียวยาเพื่อช่วยให้ผู้เสียหายกลับคืนสู่สภาพเดิมของตนก่อนที่การละเมิดต่ออนุสัญญาฉบับนี้จะเกิดขึ้น ทั้งนี้โดยคำนึงถึงลักษณะเฉพาะของแต่ละกรณี พันธกรณีเพื่อการป้องกันตามอนุสัญญาฉบับนี้ กำหนดให้รัฐภาคีต้องประกันว่า ผู้เสียหายที่ได้รับการชดใช้คืนจะไม่ตกอยู่ในสภาพที่เสี่ยงจะได้รับการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายซ้ำอีก ในบางกรณี ผู้เสียหายอาจเห็นว่าการชดใช้คืนเป็นสิ่งที่ไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากสภาพการละเมิดที่เกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม รัฐยังจะต้องจัดให้ผู้เสียหายเข้าถึงการเยียวยาอย่างเต็มที่ และเพื่อให้การชดใช้คืนเป็นผล ต้องมีความพยายามแก้ไขสาเหตุในเชิงโครงสร้างที่นำไปสู่การละเมิดนั้น รวมทั้งการเลือกปฏิบัติใด ๆ ไม่ว่าจะด้วยสาเหตุจากเพศสภาพ อัตลักษณ์ทางเพศ ความพิการ ความเห็นทางการเมืองหรืออื่นใด ชชาติพันธุ์ อายุ และศาสนา และการเลือกปฏิบัติไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ

การชดเชย

9. คณะกรรมการย้ำว่า การชดเชยเป็นเงินเพียงอย่างเดียวไม่ถือเป็นการเยียวยาที่เพียงพอสำหรับผู้เสียหายจากการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย คณะกรรมการยืนยันว่า ข้อบัญญัติให้มีการชดเชยเป็นเงินเพียงอย่างเดียวไม่ถือว่ามีรัฐภาคีปฏิบัติตามพันธกรณีในข้อ 14

10. สิทธิที่จะได้รับการชดเชยโดยพลัน อย่างเป็นทางการ และอย่างเพียงพอเมื่อเกิดการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายตามข้อ 14 มีหลายมิติด้วยกัน และค่าชดเชยที่ให้กับผู้เสียหายควรมีจำนวนเพียงพอเพื่อชดเชยต่อความเสียหายที่สามารถประเมินได้ในเชิงเศรษฐกิจและเป็นผลมาจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ไม่ว่าจะอยู่ในรูปเงินหรือรูปอื่นใดก็ตาม ทั้งนี้โดยอาจครอบคลุมถึงการเบิกจ่ายค่ารักษาพยาบาล และการมีกองทุนเพื่อแบกรับค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสภาพที่จำเป็นในอนาคต เพื่อประกันให้เกิดการฟื้นฟูสภาพอย่างสมบูรณ์เท่าที่จะเป็นไปได้ ครอบคลุมความเสียหายทั้งที่ประเมินเป็นเงินได้และที่ประเมินไม่ได้ โดยเป็นผลมาจากความเจ็บปวดทรมานและจิตใจที่เกิดขึ้น การสูญเสียรายได้ที่มีอยู่และรายได้ที่ควรจะได้รับอันเนื่องมาจากความพิการอันเป็นผลมาจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย และการสูญเสียโอกาสอย่างเช่น โอกาสที่จะมีงานทำและมีการศึกษา นอกจากนี้ การชดเชยที่เพียงพอที่รัฐภาคีให้กับผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ควรครอบคลุมความช่วยเหลือด้านกฎหมายหรือความช่วยเหลือเฉพาะทางอย่างอื่น และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกรณีที่ต้องการฟ้องร้องคดีเพื่อเรียกค่าเสียหาย

การฟื้นฟูสภาพ

11. คณะกรรมการยืนยันว่า ข้อบัญญัติว่าด้วยช่องทางของการฟื้นฟูสภาพอย่างสมบูรณ์เท่าที่เป็นไปได้สำหรับบุคคลใด ๆ ที่ได้รับอันตรายจากการละเมิดอนุสัญญาฉบับนี้ ควรมีลักษณะเป็นองค์รวมและครอบคลุมการดูแลด้านการรักษาและจิตใจ รวมทั้งบริการทางกฎหมายและสังคม การฟื้นฟูสภาพที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของความเห็นทั่วไปฉบับนี้ ยังรวมถึงการฟื้นฟูสมรรถนะหรือการฝึกทักษะใหม่ ๆ เพื่อให้ผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปได้ ทั้งนี้โดยมุ่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถพึ่งตนเองและปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นไปได้ โดยอาจต้องมีการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและสังคมของบุคคลดังกล่าวด้วย การฟื้นฟูสภาพ

สำหรับผู้เสียหายควรมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนให้เกิดความเป็นอิสระ สมรรถนะทางกาย ใจ สังคม และอาชีพ และการกลับเข้าไปมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

12. คณะกรรมการย้ำว่า พันธกรณีของรัฐภาคีที่จะต้องจัดให้มีช่องทางเพื่อ “การฟื้นฟูสภาพอย่างสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้” หมายถึงความจำเป็นที่จะต้องฟื้นฟูและชดเชยต่ออันตรายที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหาย ซึ่งอาจประสบปัญหาที่ไม่สามารถฟื้นฟูศักดิ์ศรี สุขภาพ และการพึ่งตนเองอย่างเต็มที่ได้ ทั้งนี้โดยเป็นผลมาจากการทรมานอย่างรุนแรง พันธกรณีข้อนี้ไม่ได้กำหนดเงื่อนไขยกเว้นในแง่ของทรัพยากรที่รัฐมี และไม่ได้กำหนดให้สามารถเลื่อนการปฏิบัติไปได้

13. เพื่อปฏิบัติตามพันธกรณีให้ผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายเข้าถึงการฟื้นฟูสภาพอย่างสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ รัฐภาคีแต่ละแห่งควรรักษาแนวทางในระยะยาวและเป็นองค์รวมมาใช้ และประกันให้มีบริการเฉพาะทางสำหรับผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย และสามารถเข้าถึงได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วถึง ทั้งนี้โดยควรครอบคลุมถึงแนวปฏิบัติเพื่อประเมินและจำแนกความต้องการในการรักษาและความต้องการด้านอื่น ๆ ของผู้เสียหาย โดยอาจอ้างอิงจากคู่มือการสอบสวนและการเก็บข้อมูลอย่างเป็นผล กรณีที่เกิดการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่น ๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี พิธีสารอิสตันบูล (*Manual on the Effective Investigation and Documentation of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment - The Istanbul Protocol*) และอาจครอบคลุมถึงมาตรการเชิงสหวิทยาการอื่น ๆ อย่างเช่น บริการฟื้นฟูสภาพทางการแพทย์ ทางกายภาพ และด้านจิตใจ บริการสนับสนุนให้กลับคืนสู่สังคมและบริการด้านสังคมอื่น ๆ ความช่วยเหลือและบริการเฉพาะสำหรับครอบครัว การฝึกอาชีพ การให้ความรู้ ฯลฯ แนวทางการฟื้นฟูสภาพอย่างสมบูรณ์ที่คำนึงถึงความเข้มแข็งและความยืดหยุ่นของผู้เสียหายมีความสำคัญมากที่สุด นอกจากนี้ มีความเป็นไปได้ว่าผู้เสียหายอาจประสบอาการเจ็บปวดทางใจซ้ำ และอาจมีความกลัวต่อการกระทำใด ๆ ที่เตือนให้ระลึกถึงการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายที่ตนเองได้ประสบมา ในลำดับต่อไป ควรให้ความสำคัญต่อการสร้างบรรยากาศที่ช่วยให้เกิดความมั่นใจและความไว้วางใจเพื่อปูทางไปสู่การให้ความช่วยเหลือ โดยควรมีการให้บริการอย่างเก็บข้อมูลเป็นความลับด้วย

14. ข้อกำหนดในอนุสัญญาซึ่งครอบคลุมรูปแบบการบำบัดฟื้นฟู ไม่ได้จำแนกระหว่างความจำเป็นที่จะต้องให้บริการทางการแพทย์และจิตใจต่อผู้เสียหายทันทีภายหลังที่เกิดการทรมาน หรือการดูแลเบื้องต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นเงื่อนไขการปฏิบัติตามพันธกรณีเพื่อให้เกิดการฟื้นฟูสภาพอย่างสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

15. รัฐภาคีต้องประกันให้มีการจัดทำบริการและโครงการฟื้นฟูสภาพในรัฐโดยคำนึงถึงวัฒนธรรม บุคลิกภาพ ประวัติและความเป็นมาของผู้เสียหาย และส่งเสริมให้ผู้เสียหายเข้าถึงบริการเหล่านี้โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ และไม่ว่าผู้เสียหายจะมีอัตลักษณ์หรือมีสถานภาพเป็นเพียงกลุ่มชายขอบหรือกลุ่มที่เสียเปรียบตามที่ระบุถึงในย่อหน้า 32 รวมทั้งผู้ที่เป็นผู้แสวงหาที่พักพิงและผู้ลี้ภัย กฎหมายของรัฐภาคีควรกำหนดให้มีมาตรการและโครงการอย่างเป็นทางการเพื่อการฟื้นฟูสภาพของผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ผู้เสียหายจากการทรมานควรสามารถเข้าถึงโครงการฟื้นฟูสภาพโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ หลังจากมีการประเมินของแพทย์ผู้เป็นอิสระและมีคุณสมบัติเหมาะสม สิทธิของผู้เสียหายในการฟ้องคดีทางศาลไม่ควรกระทบต่อสิทธิในการเข้าถึงการฟื้นฟูสภาพ พันธกรณีข้อ 14 เพื่อจัดให้มีการฟื้นฟูสภาพอย่างสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เป็นสิ่งที่สามารถปฏิบัติได้กรณีของรัฐจัดให้มีบริการฟื้นฟูโดยตรง หรือสนับสนุน

เงินทุนให้หน่วยงานแพทย์ หน่วยงานกฎหมาย และหน่วยงานอื่น ๆ ของเอกชนให้บริการเหล่านี้แทน รวมทั้งบริการขององค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งรัฐต้องดูแลไม่ให้เกิดการตอบโต้หรือคุกคามต่อหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือเหล่านี้ การมีส่วนร่วมของผู้เสียหายในการคัดเลือกผู้ให้บริการเป็นสิ่งจำเป็น และควรมีการให้บริการในหลายภาษาที่เกี่ยวข้อง โดยรัฐควรจัดให้มีระบบประเมินการปฏิบัติตามโครงการและบริการฟื้นฟูสภาพอย่างเป็นผล รวมทั้งการใช้ตัวชี้วัดและข้อมูลอ้างอิงอย่างเหมาะสม

ความพอใจและสิทธิที่จะเข้าถึงความจริง

16. ความพอใจควรครอบคลุมถึงพันธกรณีที่จะต้องสอบสวนและฟ้องร้องคดีทางอาญาตามข้อ 12 และ 13 ของอนุสัญญาฉบับนี้ ครอบคลุมการเยียวยาใด ๆ หรือทั้งหมด ได้แก่ มาตรการที่เป็นผลที่มุ่งให้การละเมิดยุติลง การตรวจสอบข้อเท็จจริง และการเปิดเผยความจริงที่ค้นพบอย่างเต็มที่ต่อสาธารณะ ในลักษณะที่การเปิดเผยข้อมูลเช่นนั้นจะไม่ทำให้เกิดความเสียหายเพิ่มเติม หรือเป็นการคุกคามต่อความปลอดภัยและผลประโยชน์ของผู้เสียหาย ญาติของผู้เสียหาย พยานบุคคล หรือผู้ที่ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือผู้เสียหาย หรือผู้ที่ช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการละเมิดเพิ่มเติม ควรมีการสอบสวนหาที่อยู่ของผู้ที่ถูกลักพาตัว จำแนกอัตลักษณ์ของเด็กที่ถูกลักพาตัว และตามสืบค้นซากศพของผู้ที่ถูกสังหาร และการช่วยเหลือในการค้นหา จำแนกอัตลักษณ์ และการทำพิธีฝังศพของผู้เสียหายให้สอดคล้องกับความต้องการที่แจ้งไว้หรือที่ควรจะเป็นของผู้เสียหายหรือครอบครัวที่ได้รับผลกระทบ มีการประกาศคำตัดสินของศาลอย่างเป็นทางการเพื่อฟื้นฟูศักดิ์ศรี เกียรติยศ และสิทธิของผู้เสียหายและของบุคคลผู้ใกล้ชิด การมีมาตรการลงโทษทางตุลาการและด้านบริหารต่อบุคคลที่ทำการละเมิด มีการขอโทษต่อสาธารณะ โดยให้ยอมรับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นและยอมรับความรับผิดชอบของตนเอง การจัดงานรำลึกและอุทิศส่วนบุญให้กับผู้เสียหาย

17. กรณีที่รัฐไม่ทำการสอบสวน ฟ้องร้องคดี หรือดำเนินการทางแพ่งเมื่อเกิดข้อกล่าวหาว่ามีการทรมานขึ้นโดยทันที อาจถือเป็นการปฏิเสธไม่ให้มีการเยียวยาในทางพฤตินัย และยอมถือเป็นการละเมิดต่อพันธกรณีข้อ 14 ของรัฐ

ประกันว่าจะไม่เกิดซ้ำ

18. ข้อ 1 ถึง 16 ของอนุสัญญาฉบับนี้กำหนดมาตรการป้องกันเป็นการเฉพาะซึ่งรัฐภาคีเห็นว่าจะมีความจำเป็นเพื่อป้องกันการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย และเพื่อประกันไม่ให้เกิดการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายซ้ำขึ้นอีก รัฐภาคีควรดำเนินมาตรการเพื่อแก้ปัญหาการลายนวลพันผิดสำหรับผู้ที่จะละเมิดอนุสัญญาฉบับนี้ มาตรการดังกล่าวควรครอบคลุมถึงการแจ้งเป็นคำสั่งการให้เจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้องกับข้อบัญญัติทราบอย่างชัดเจนถึงเนื้อหาของอนุสัญญาฉบับนี้ โดยเฉพาะข้อห้ามโดยสมบูรณ์ต่อการทรมาน มาตรการอื่น ๆ อาจประกอบด้วยกำหนดให้พลเรือนเป็นฝ่ายกำกับดูแลการทำงานของทหารและฝ่ายความมั่นคง การประกันให้กระบวนการยุติธรรมทุกขั้นตอนสอดคล้องของมาตรฐานของกระบวนการที่เหมาะสมระหว่างประเทศ ความเป็นธรรมและความไม่ลำเอียง การส่งเสริมความเป็นอิสระของตุลาการ การคุ้มครองผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน และผู้ให้ความช่วยเหลือต่อผู้เสียหายจากการทรมานทั้งในด้านกฎหมาย สุขภาพ และบริการอื่น ๆ การกำหนดให้มีระบบการเข้าเยี่ยมเพื่อตรวจสอบสถานคุมขังทุกแห่งอย่างสม่ำเสมอและเป็นอิสระ การจัดอบรมเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมายทั้งทหารและหน่วยงานความมั่นคงอย่างต่อเนื่องและจริงจัง เพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายสิทธิมนุษยชน และเข้าใจถึงความต้องการเฉพาะของกลุ่มชายขอบและกลุ่มผู้เสียเปรียบ การจัดอบรมเป็นการเฉพาะโดยใช้คู่มือการสอบสวนและการเก็บข้อมูลอย่างเป็นผล กรณีที่เกิดการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่น ๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี สำหรับผู้ปฏิบัติงานด้านสุขภาพและกฎหมาย และเจ้าพนักงานผู้บังคับใช้กฎหมาย การ

ส่งเสริมให้ข้าราชการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณระหว่างประเทศ ทั้งในส่วนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ราชทัณฑ์ การแพทย์ จิตวิทยา บริการด้านสังคม และทหาร การทบทวนและปฏิรูปกฎหมายที่มีส่วนสนับสนุนหรือเปิดให้มีการทรมาน และการปฏิบัติที่โหดร้าย การประกันให้มีการปฏิบัติตามข้อ 3 ของอนุสัญญาฉบับนี้ ซึ่งมีข้อห้ามต่อการบังคับส่งกลับ การประกันให้มีบริการชั่วคราวสำหรับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล อย่างเช่น การจำกัดให้มีที่พักชั่วคราวสำหรับผู้เสียหายจากการเลือกปฏิบัติเนื่องจากเพศสภาพ หรือการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย คณะกรรมการมีข้อสังเกตว่า การปฏิบัติตามมาตรการที่กล่าวถึงนี้จะส่งผลให้รัฐภาคีสามารถปฏิบัติตามพันธกรณีเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการทรมานตามข้อ 2 ของอนุสัญญาฉบับนี้ขึ้นมานี้ได้ นอกจากนี้ การประกันว่าจะไม่เกิดซ้ำยังส่งผลสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงของความสัมพันธ์ในสังคม ซึ่งอาจเป็นสาเหตุของความรุนแรง โดยอาจมีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แก้ปัญหาการลายนวลพันผิด และการนำมาตรการป้องกันและระงับการละเมิดที่เป็นผลมาใช้

พันธกรณีเชิงขั้นตอนปฏิบัติ: การปฏิบัติเพื่อให้เกิดสิทธิที่จะได้รับการเยียวยา

กฎหมาย

19. ตามข้อ 2 ของอนุสัญญาฉบับนี้ รัฐภาคีจะ “ดำเนินมาตรการต่างๆ ทางนิติบัญญัติทางบริหาร ทางตุลาการหรือ มาตรการอื่นๆ ที่มีประสิทธิผลเพื่อป้องกันมิให้เกิดการกระทำการทรมานในอาณาเขตใดซึ่งอยู่ภายใต้เขตอำนาจรัฐของตน” ดังที่คณะกรรมการชี้แจงในความเห็นทั่วไป ฉบับที่ 2 “รัฐภาคีจะต้องกำหนดความผิดทางอาญาให้กับการทรมาน โดยให้สอดคล้องเป็นอย่างน้อยกับองค์ประกอบความผิดของการทรมานตามที่กำหนดไว้ในข้อ 1 ของอนุสัญญาฉบับนี้ และข้อกำหนดอื่น ๆ ในข้อ 4” การที่รัฐภาคีไม่ออกกฎหมายโดยนำเนื้อหาพันธกรณีตามอนุสัญญาฉบับนี้ไปใช้และไม่กำหนดความผิดทางอาญาให้กับการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย อันเป็นเหตุให้ไม่มีฐานความผิดทางอาญาสำหรับการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย ย่อมเป็นการขัดขวางความสามารถของผู้เสียหายที่จะเข้าถึงและได้รับซึ่งสิทธิของตนตามที่ประกันไว้ในข้อ 14

20. เพื่อให้ข้อ 14 เป็นผล รัฐภาคีจะต้องออกกฎหมายซึ่งกำหนดให้ผู้เสียหายจากการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย ได้รับการเยียวยาอย่างเป็นผล และมีสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาอย่างพอเพียงและเหมาะสม ทั้งในรูปของค่าชดเชยและการฟื้นฟูสภาพอย่างสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ กฎหมายดังกล่าวจะต้องอนุญาตให้บุคคลใช้สิทธิของตน และประกันให้สามารถเข้าถึงการเยียวยาทางตุลาการด้วย การกำหนดให้มีมาตรการชดเชยค่าเสียหายแบบกลุ่มและเป็นการปฏิบัติของฝ่ายบริหาร อาจถือเป็นการเยียวยาในรูปแบบหนึ่งที่ยอมรับได้ แต่การมีโครงการเช่นนี้จะต้องไม่ไปรอนสิทธิของบุคคลที่มีต่อการเยียวยา และการได้รับการเยียวยา

21. รัฐภาคีควรประกันว่ากฎหมายในประเทศกำหนดให้ผู้เสียหายซึ่งได้รับผลกระทบจากความรุนแรงหรือได้รับความเจ็บปวดทางใจ ได้รับการดูแลและการคุ้มครองอย่างเพียงพอเพื่อไม่ให้ตกอยู่ในสภาพความทุกข์ใจซ้ำเติมอีกในระหว่างผ่านกระบวนการทางกฎหมาย และกระบวนการของฝ่ายบริหารเพื่อนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษและเพื่อเรียกกรองค่าเสียหาย

22. ตามอนุสัญญาฉบับนี้ รัฐภาคีจะต้องฟ้องร้องคดีหรือเนรเทศผู้ถูกกล่าวหาว่าทรมานผู้อื่น หากพบตัวคนดังกล่าวในพื้นที่ใต้เขตอำนาจศาลของตน และให้ใช้กฎหมายที่จำเป็นเพื่อให้เกิดการฟ้องคดีขึ้นมานี้ได้ คณะกรรมการเห็นว่า การบังคับใช้ตามข้อ 14 ไม่จำกัดเฉพาะผู้เสียหายที่ถูกกระทำในเขตอำนาจของรัฐภาคีเท่านั้น หรือไม่ควรจำกัดเฉพาะกรณีนี้

ผู้เสียหายหรือผู้กระทำเป็นพลเมืองของรัฐภาคีเท่านั้น คณะกรรมการขอชมเชยความพยายามของรัฐภาคีที่ช่วยผู้เสียหายที่ตกเป็นเหยื่อการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย และอยู่นอกเขตอำนาจศาลของตน ให้ได้รับการเยียวยาในทางแพ่ง ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมากโดยเฉพาะกรณีกับผู้เสียหายไม่สามารถใช้สิทธิของตนตามที่ประกันไว้ในข้อ 14 ในดินแดนซึ่งเป็นที่เกิด เหตุการณ์ละเมิดขึ้น อันที่จริงข้อ 14 กำหนดให้รัฐภาคีประกันให้ผู้เสียหายจากการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายทุกคนสามารถเข้าถึงการเยียวยาและได้รับการเยียวยา

กลไกร้องเรียนและสอบสวนที่เป็นผล

23. ในข้อสังเกตเชิงสรุป คณะกรรมการได้จำแนกพันธกรณีอื่นที่รัฐต้องปฏิบัติ ทั้งนี้เพื่อประกันการเคารพอย่างเต็มที่ต่อสิทธิของผู้เสียหายตามข้อ 14 ด้วยเหตุดังกล่าว คณะกรรมการเน้นย้ำความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติตามพันธกรณีตามข้อ 12 และ 13 และพันธกรณีตามข้อ 14 ของรัฐภาคี ตามข้อ 12 รัฐภาคีจะต้องดำเนินการสอบสวนโดยพลัน อย่างเป็นผล และอย่างไม่ลำเอียง ทันทันทีที่มีเหตุผลเชื่อได้ว่าได้เกิดการทรมานขึ้นในเขตอำนาจรัฐของตน โดยเป็นผลมาจากการกระทำหรือการละเว้นการกระทำตามที่กำหนดไว้ในข้อ 13 และตามที่ยืนยันในความเห็นทั่วไปฉบับที่ 2 ของคณะกรรมการ ซึ่งต้องประกันให้มีการจัดทำกลไกรับข้อร้องเรียนอย่างไม่ลำเอียงและอย่างเป็นผล การเข้าถึงการเยียวยาอย่างเต็มที่ที่ไม่อาจเกิดขึ้นได้หากไม่มีการประกันตามพันธกรณีตามข้อ 12 และ 13 โดยรัฐต้องทำให้สาธารณชนทราบถึงการมีอยู่ของกลไกรับข้อร้องเรียนเป็นกลไกและสามารถเข้าถึงได้ รวมทั้งคนที่ถูกควบคุมตัว ไม่ว่าจะอยู่ในสถานควบคุมตัว สถานพยาบาล ผู้มีอาการทางจิต หรือที่อื่น ๆ ทั้งนี้การร้องเรียนอาจกระทำผ่านโทรศัพท์สายด่วน หรือการเปิดตู้รับข้อร้องเรียนในสถานควบคุมตัวและมีการเก็บข้อมูลเป็นความลับ หรือการเปิดโอกาสให้กับกลุ่มคนชายขอบหรือผู้เสียเปรียบ รวมทั้งผู้ที่มีความสามารถจำกัดในการสื่อสาร

24. ในแง่ขั้นตอนปฏิบัติ รัฐภาคีต้องประกันให้มีสถาบันที่มีอำนาจและหน้าที่ และมีคำตัดสินที่มีผลบังคับใช้ทางกฎหมาย โดยมีขั้นตอนปฏิบัติตามกฎหมายที่ช่วยให้ผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายเข้าถึงการเยียวยา รวมทั้งค่าชดเชยและการฟื้นฟูสภาพอย่างเพียงพอ

25. ในการช่วยให้ผู้เสียหายได้รับสิทธิที่จะได้รับการเยียวยา หน่วยงานที่มีอำนาจของรัฐภาคีจะต้องสอบสวนและตรวจสอบตามข้อกล่าวหาโดยทันที อย่างเป็นผล และอย่างไม่ลำเอียง กรณีที่มีบุคคลร้องเรียนว่าตกเป็นเหยื่อของการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย การสอบสวนดังกล่าวควรครอบคลุมมาตรการที่เป็นการปฏิบัติตามปกติ ทั้งการตรวจทางนิติเวชอย่างเป็นอิสระ ทั้งทางกายและใจ ตามเนื้อหาที่สอดคล้องกับคู่มือการสอบสวนและการเก็บข้อมูลอย่างเป็นผล กรณีที่เกิดการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่นๆ ที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย่ำยีศักดิ์ศรี พิธีสารอัสตันบูล ความล่าช้าที่ไม่เหมาะสมในการเริ่มการสอบสวนตามกฎหมายหรือการดำเนินการสอบสวนต่อข้อร้องเรียนว่ามีการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ย่อมกระทบต่อสิทธิของผู้เสียหายที่จะได้รับการเยียวยาตามข้อ 14 รวมทั้งการได้รับค่าชดเชย อย่างเป็นธรรมและอย่างเพียงพอ เพื่อให้มีการฟื้นฟูสภาพอย่างสมบูรณ์ที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้

26. ขั้นตอนการสอบสวนและการดำเนินคดีทางอาญา รวมทั้งผลการตัดสินในคดีอาญาไม่ควรส่งผลกระทบต่อ การฟ้องเพื่อเรียกค่าเสียหายทางแพ่ง คณะกรรมการเห็นว่า ไม่ควรมีการชะลอการจ่ายค่าสินไหมทดแทนออกไปโดยรอให้ มีการตัดสินความผิดทางอาญาเสียก่อน การรับผิดทางแพ่งควรเกิดขึ้นได้อย่างเป็นอิสระจากกระบวนการทางอาญา และ

ควรมีกฎหมายและหน่วยงานที่จำเป็นเพื่อดูแลให้มีการเรียกค่าเสียหายทางแพ่งด้วย กรณีที่กฎหมายในประเทศกำหนดให้
รอผลในคดีอาญาก่อนที่จะร้องในทางแพ่ง กรณีที่คดีอาญาเกิดความล่าช้าหรือกรณีที่ไม่มีกรฟ้องคดีอาญา ย่อมทำให้รัฐ
ภาคีไม่สามารถปฏิบัติตามพันธกรณีตามอนุสัญญาฉบับนี้ การลงโทษทางวินัยไม่ถือว่าเป็นการเยียวยาอย่างเป็นผลตาม
ความหมายของข้อ 14

27. ตามข้อ 14 รัฐภาคีต้องประกันว่าผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายใด ๆ ในเขตอำนาจของตนได้รับการ
การเยียวยา รัฐภาคีมีพันธกรณีต้องดำเนินการมาตรการทุกประการที่จำเป็นและเป็นผลเพื่อประกันว่าผู้เสียหายทุกคนจากการ
กระทำเหล่านี้ได้รับการเยียวยา พันธกรณีดังกล่าวยังครอบคลุมถึงการที่รัฐภาคีต้องดำเนินการโดยทันทีเพื่อประกันว่า
ผู้เสียหายได้รับการเยียวยา แม้จะยังไม่มีกรร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุผลเชื่อได้ว่าได้เกิดการทรมานหรือการปฏิบัติที่
โหดร้ายขึ้นมาแล้ว

28. คณะกรรมการสนับสนุนอย่างจริงจังให้รัฐภาคียอมรับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในการรับเรื่องร้องเรียนจาก
บุคคลตามข้อ 22 ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เสียหายสามารถส่งเรื่องมาให้และขอความเห็นจากคณะกรรมการ
คณะกรรมการยังสนับสนุนให้รัฐภาคีให้สัตยาบันหรือให้ภาคยานุวัติเข้าเป็นภาคีของพิธีสารเลือกรับของอนุสัญญาต่อต้าน
การทรมาน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมมาตรการป้องกันการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย

การเข้าถึงกลไกเพื่อให้ได้รับการเยียวยา

29. คณะกรรมการเน้นความสำคัญที่รัฐภาคีต้องประกันว่าผู้เสียหายและครอบครัวได้รับแจ้งอย่างเพียงพอเกี่ยวกับสิทธิ
ของตนที่จะได้รับการเยียวยา ด้วยเหตุดังกล่าว ขั้นตอนปฏิบัติเพื่อเรียกค่าเสียหายควรมีความโปร่งใส นอกจากนั้น รัฐ
ภาคีควรให้ความช่วยเหลือและความสนับสนุนเพื่อช่วยให้ตัวแทนของผู้เสียหายยื่นเรื่องร้องเรียนได้อย่างสะดวกสบายที่สุด
ในการร้องเรียนทางแพ่งหรือด้านอื่น ๆ ไม่ควรกำหนดให้ผู้เสียหายต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่าย เนื่องจากข้อกำหนดเช่นนั้น
จะขัดขวางหรือทำให้ผู้เสียหายไม่ต้องการเรียกร้องการเยียวยา กรณีที่กลไกทางแพ่งที่มีอยู่ไม่สามารถช่วยให้ผู้เสียหาย
ได้รับการเยียวยาอย่างเพียงพอ คณะกรรมการเสนอแนะให้ใช้กลไกที่ผู้เสียหายจากการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย
สามารถเข้าถึงได้ รวมทั้งการจัดตั้งกองทุนระดับชาติเพื่อช่วยในการเยียวยา ผู้เสียหายจากการทรมาน และควรนำ
มาตรการพิเศษมาใช้เพื่อประกันว่ากลุ่มบุคคลที่อยู่ชายขอบหรือเป็นผู้เสียเปรียบสามารถเข้าถึงความช่วยเหลือเหล่านี้

30. ผู้เสียหายจะต้องเข้าถึงการเยียวยาได้เสมอ ไม่ว่าจะมีการเยียวยาแบบอื่น ๆ อยู่หรือไม่ก็ตาม และควรส่งเสริมการมี
ส่วนร่วมของผู้เสียหาย รัฐภาคีควรให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายอย่างเพียงพอต่อผู้เสียหายจากการทรมานหรือการ
ปฏิบัติที่โหดร้าย ซึ่งไม่มีทรัพยากรที่จำเป็นที่ช่วยให้ฟ้องคดีและเรียกร้องการเยียวยาได้ รัฐภาคียังต้องดูแลให้ผู้เสียหาย
เข้าถึงพยานหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายตามคำร้องขอของผู้เสียหาย ทนายความของเขา
หรือผู้พิพากษา กรณีที่รัฐไม่สามารถส่งมอบหลักฐานและข้อมูล อย่างเช่น รายงานการตรวจร่างกายของแพทย์ได้ ย่อม
ส่งผลกระทบต่อผู้เสียหายในการร้องเรียนและการขอรับการเยียวยา ค่าสินไหมทดแทน และการฟื้นฟูสุขภาพ

31. รัฐภาคีควรใช้มาตรการเพื่อป้องกันการแทรกแซงความเป็นส่วนตัวของผู้เสียหายและการคุ้มครองผู้เสียหาย
ครอบครัวของพวกเขา พยานบุคคลและบุคคลอื่น ๆ ที่เข้ามาให้ความช่วยเหลือ เพื่อไม่ให้พวกเขาถูกคุกคามหรือถูกตอบโต้

ทั้งในช่วงก่อน ระหว่าง และภายหลังกระบวนการทางศาล กระบวนการของฝ่ายบริหารและกระบวนการอื่นใดที่กระทบต่อประโยชน์ของผู้เสียหาย หากไม่มีการคุ้มครองเช่นนี้ย่อมทำให้ผู้เสียหายไม่ประสงค์ที่จะร้องเรียน และยอมเป็นการละเมิดสิทธิที่จะแสวงหาและได้รับการชดเชยและการเยียวยา

32. หลักการไม่เลือกปฏิบัติเป็นหลักการพื้นฐานและหลักการทั่วไปเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการตีความและการบังคับใช้อนุสัญญาฉบับนี้ รัฐภาคีต้องประกันให้มีการเข้าถึงความยุติธรรมและกลไกเพื่อแสวงหาและได้รับการเยียวยา และมีมาตรการเชิงบวกเพื่อประกันการเข้าถึงการเยียวยาที่เท่าเทียมของบุคคลทุกคนโดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเชื้อชาติ สีผิว ชาติพันธุ์ อายุ ความเชื่อและสังกัดศาสนา ความเชื่อทางการเมืองและอื่น ๆ ต้นกำเนิดทางชาติหรือสังคม เพศสภาพ อัตลักษณ์ทางเพศสรีระ อัตลักษณ์ทางเพศสภาพ ความพิการทางใจหรืออื่นใด สถานะของสุขภาพ สถานะทางเศรษฐกิจหรือความเป็นชนพื้นเมือง เหตุผลที่บุคคลถูกควบคุมตัว รวมทั้งบุคคลที่ถูกกล่าวหาด้วยคดีทางการเมือง หรือถูกกล่าวหาว่าก่อการร้าย ผู้แสวงหาที่พักพิง ผู้ลี้ภัยหรือบุคคลอื่น ๆ ที่ควรได้รับการคุ้มครองระหว่างประเทศ หรือบุคคลที่มีสถานะหรือความแตกต่างอื่นใด รวมทั้งผู้ที่อยู่ชายขอบหรือผู้ที่เสียเปรียบอันเนื่องมาจากเหตุผลข้างต้น และควรจัดให้มีมาตรการชดเชยค่าเสียหายที่มีความเหมาะสมต่อวัฒนธรรมสำหรับกลุ่มต่าง ๆ ที่มีอัตลักษณ์ร่วมกัน อย่างเช่น มาตรการเฉพาะและเป็นแบบกลุ่มสำหรับชนกลุ่มน้อย ชนพื้นเมือง และอื่น ๆ คณะกรรมการมีข้อสังเกตว่า มาตรการในเชิงกลุ่มเหล่านี้ต้องไม่ไปกระทบต่อสิทธิของบุคคลที่จะได้รับการเยียวยา

33. กระบวนการทางศาลและอื่น ๆ ควรมีขั้นตอนปฏิบัติที่อ่อนไหวต่อเพศสภาพ ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายได้รับความเข้าใจซ้ำเติมและได้รับทราบป ในแง่ของความรุนแรงที่มีเหตุผลมาจากเพศสรีระหรือเพศสภาพ และการเข้าถึงกระบวนการอันควร รวมทั้งหน่วยงานตุลาการที่ไม่ลำเอียง คณะกรรมการย้ำว่าไม่ว่าจะเป็นกระบวนการทางแพ่งหรือทางอาญาที่เกี่ยวข้องกับการเรียกร้องสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาของผู้เสียหาย ไม่ว่าจะเป็นการเรียกร้องค่าชดเชย หลักเกณฑ์การรับฟังพยานหลักฐาน และขั้นตอนปฏิบัติเกี่ยวกับความรุนแรงเนื่องจากเพศสภาพ ต้องให้ความสำคัญอย่างเท่าเทียมกับการให้ปากคำของผู้หญิงและเด็กผู้หญิงเช่นเดียวกับผู้เสียหายอื่น ๆ และป้องกันไม่ให้มีการนำพยานหลักฐานแบบเลือกปฏิบัติและการสร้างความอับอายให้กับผู้เสียหายและพยาน คณะกรรมการเห็นว่าการไกล่เกลี่ยข้อร้องเรียนและสอบสวนกำหนดมาตรการในเชิงบวกซึ่งให้ความสำคัญกับประเด็นเพศสภาพ ทั้งนี้เพื่อประกันว่าผู้เสียหายจากการละเมิด ไม่ว่าจะมีความรุนแรงทางเพศ และการปฏิบัติมิชอบอื่น ๆ การข่มขืนกระทำชำเรา การข่มขืนจากคู่สมรสของตนเอง ความรุนแรงในครอบครัว การขลิบอวัยวะเพศหญิง และการค้ามนุษย์ สามารถเดินทางเพื่อเรียกร้องและได้รับการเยียวยา

34. เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายรู้สึกตกเป็นเหยื่ออีกครั้งและรู้สึกได้รับทราบป มาตรการเชิงคุ้มครองที่กล่าวถึงในย่อหน้าข้างต้น จะต้องนำมาใช้อย่างเท่าเทียมกับบุคคลที่อยู่ชายขอบหรือเสียเปรียบ โดยเป็นกลุ่มบุคคลตามตัวอย่างที่ระบุไว้ในย่อหน้า 32 ว่าด้วยหลักการไม่เลือกปฏิบัติ ทั้งในกระบวนการของศาลและอื่น ๆ ต้องใส่ใจต่อตัวบุคคลดังกล่าว คณะกรรมการมีข้อสังเกตว่า เจ้าหน้าที่หน่วยงานตุลาการควรได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้เข้าใจแง่มุมต่าง ๆ ของหลาย ๆ กลุ่ม และการแสดงความอ่อนไหวต่อผู้เสียหายจากการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย รวมทั้งการเลือกปฏิบัติ อย่างเช่น การเลือกปฏิบัติอันเนื่องมาจากเพศสรีระหรือเพศสภาพ ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเข้าใจซ้ำเติมและได้รับทราบป

35. คณะกรรมการเห็นว่ามีความสำคัญขั้นพื้นฐานที่จะจัดอบรมเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่เรือนจำ ฝ่ายสาธารณสุข ฝ่ายตุลาการ และฝ่ายคนเข้าเมือง รวมทั้งการอบรมเกี่ยวกับพิธีสารอัสตันนูล เพื่อให้สามารถทำหน้าที่สอบสวนอย่างเป็นผล นอกจากนั้น เจ้าหน้าที่และบุคลากรที่ทำงานเกี่ยวข้องกับการขอรับการเยียวยา ควรได้รับการอบรมด้านวิธีการเพื่อป้องกันไม่ให้สร้างความบอบช้ำซ้ำเติมกับผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย สำหรับบุคลากรด้านสุขภาพและการแพทย์ การอบรมควรมีเนื้อหาครอบคลุมความจำเป็นที่จะต้องแจ้งให้ผู้เสียหายทราบถึงความรุนแรงที่มีเหตุผลมาจากเพศสรีระหรือเพศสภาพ และการเลือกปฏิบัติในทุกรูปแบบในแง่การให้บริการฉุกเฉินทางการแพทย์ ทั้งบริการด้านร่างกายและจิตใจ คณะกรรมการยังกระตุ้นรัฐภาคีให้จัดตั้งสำนักงานสิทธิมนุษยชนในหน่วยงานตำรวจและหน่วยงานเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ซึ่งควรได้รับการฝึกอบรมให้สามารถปฏิบัติกับคดีที่เกี่ยวข้องกับความรุนแรงที่มีเหตุผลมาจากเพศสรีระหรือเพศสภาพได้ รวมทั้งความรุนแรงที่มีเหตุผลจากเพศสรีระและกระทำต่อผู้ชายและเด็กผู้ชาย และความรุนแรงที่กระทำต่อเด็ก ชนกลุ่มน้อยด้านชาติพันธุ์ ศาสนา สัญชาติ หรืออื่น ๆ และกลุ่มชายขอบหรือกลุ่มผู้เสียเปรียบอื่นใด

36. นอกจากนั้น คณะกรรมการย้ำความสำคัญของการมีขั้นตอนปฏิบัติที่เหมาะสม เพื่อตอบสนองความต้องการของเด็ก การใส่ใจต่อประโยชน์สูงสุดของเด็กและสิทธิเด็กที่จะแสดงความคิดเห็นอย่างเสรีเกี่ยวกับทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องผลกระทบต่อตนเอง รวมทั้งกระบวนการยุติธรรมและกระบวนการฝ่ายบริหาร และการให้นำหน้กันอย่างเหมาะสมกับความคิดเห็นของเด็กโดยพิจารณาถึงอายุและวุฒิภาวะของเด็ก รัฐภาคีควรประกันให้มีมาตรการที่เป็นมิตรกับเด็กในแง่การเรียกร้องค่าเสียหาย โดยมุ่งส่งเสริมสุขภาพและคุ้มครองศักดิ์ศรีของเด็ก

อุปสรรคต่อสิทธิที่จะได้รับการเยียวยา

37. กฎเกณฑ์สำคัญที่นำไปสู่สิทธิที่จะได้รับการเยียวยาได้แก่ การยอมรับอย่างชัดเจนของรัฐภาคีที่รับผิดชอบว่า มาตรการชดเชยที่มีให้กับหรือเพื่อสนับสนุนผู้เสียหาย เป็นการแก้ปัญหาคาระเมิดต่ออนุสัญญาฉบับนี้ทั้งในแง่การกระทำหรือการละเว้นการกระทำ คณะกรรมการจึงมีความเห็นว่า รัฐภาคีไม่อาจกำหนดมาตรการพัฒนาหรือให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมเพียงเพื่อหลีกเลี่ยงที่จะให้การเยียวยาแก่ผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย รัฐภาคีไม่สามารถอ้างระดับการพัฒนาประเทศของตน เพื่อเป็นเหตุผลอธิบายถึงเหตุที่ไม่สามารถช่วยเหลือให้ผู้เสียหายจากการทรมานได้รับการเยียวยา คณะกรรมการย้ำเตือนว่า แม้เป็นรัฐบาลชุดใหม่ก็ยังจำเป็นต้องมีพันธกรณีที่จะต้องประกันการเข้าถึงสิทธิที่จะได้รับการเยียวยา

38. รัฐภาคีของอนุสัญญาฉบับนี้มีพันธกรณีที่จะต้องประกันให้สิทธิที่จะได้รับการเยียวยาเป็นผล อุปสรรคที่ขัดขวางการเข้าถึงสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาและขัดขวางไม่ให้มีการปฏิบัติอย่างเป็นผลตามข้อ 14 ประกอบด้วยความบกพร่องของกฎหมายระดับชาติ การเลือกปฏิบัติในการเข้าถึงกลไกรับข้อร้องเรียนและกลไกสอบสวน และขั้นตอนปฏิบัติเพื่อการเยียวยาและแก้ไขปัญหา มาตรการที่บกพร่องในการควบคุมตัวผู้ถูกกล่าวหาว่าทำการละเมิด กฎหมายการรักษาความลับของรัฐ ภาระพิสูจน์ทางศาลและข้อกำหนดในขั้นตอนปฏิบัติที่กระทบต่อสิทธิที่จะได้รับการเยียวยา อายุความของคดี การอภัยโทษและภูมิคุ้มกันทางกฎหมาย ความล้มเหลวในการให้ความช่วยเหลือด้านกฎหมายและการมีมาตรการคุ้มครองอย่างเพียงพอสำหรับผู้เสียหายและพยาน รวมทั้งเพื่อแก้ไขตราบาปที่เกิดขึ้นและผลกระทบด้านร่างกาย จิตใจ และอื่น ๆ ที่เป็นผลมาจากการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย นอกจากนั้น การที่รัฐไม่บังคับตามคำตัดสินของศาลให้มีมาตรการ

ชดเชยกับผู้เสียหายจากการทรมาน ทั้งที่เป็นคำสั่งของศาลระดับประเทศ ระหว่างประเทศ หรือระดับภูมิภาค ถือเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเข้าถึงสิทธิที่จะได้รับการเยียวยา รัฐภาคีควรกำหนดกลไกประสานงานเพื่อช่วยให้ผู้เสียหายบังคับตามคำตัดสินของศาลกับหน่วยงานทุกระดับ รวมทั้งการยอมรับความชอบธรรมของคำสั่งศาลที่มาจากรัฐภาคีอื่น และการช่วยเหลือเพื่อค้นหาทรัพย์สินของผู้กระทำผิด

39. ในแง่ของพันธกรณีในข้อ 14 รัฐภาคีต้องประกันทั้งในทางพฤตินัยและนิตินัยให้กลุ่มชายขอบและ/หรือกลุ่มที่ถูกทำให้เสียเปรียบเข้าถึงกลไกการเยียวยาในเวลาที่เหมาะสมและเป็นผล หลักเล็งมาตรการที่จำกัดความสามารถของคนในกลุ่มเหล่านั้นในการแสวงหาและได้รับการเยียวยา แก่ปัญหาทั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการที่เป็นอุปสรรคในการได้รับการเยียวยา ซึ่งอาจประกอบด้วยขั้นตอนปฏิบัติทางศาลหรืออื่น ๆ ในการจำแนกสัดส่วนของความเสียหาย ที่อาจส่งผลกระทบต่อแตกต่างกันไปตามแต่ละบุคคลในแง่การเข้าถึงหรือการเก็บเงิน ดังที่คณะกรรมการเน้นย้ำในความเห็นทั่วไปฉบับที่ 2 ว่า “เพศสภาพเป็นปัจจัยสำคัญ การเป็นสตรีเพศพร้อม ๆ กับอัตลักษณ์หรือสถานะอย่างอื่นของบุคคล...เป็นปัจจัยบ่งบอกแนวโน้มว่าผู้หญิงและเด็กผู้หญิงมีความเสี่ยงหรือมีแนวโน้มต้องได้รับการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายอย่างไร” รัฐภาคีต้องประกันให้มีความใส่ใจอย่างเหมาะสมต่อเพศสภาพ และประกันให้มืองค์ประกอบทั้งหมดตามที่กล่าวถึงข้างต้นเพื่อช่วยให้ทุกคนรวมทั้งกลุ่มซึ่งถูกทำให้เสียเปรียบอย่างเช่น กลุ่มผู้มีความหลากหลายทางเพศ ต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม และได้รับการชดเชยที่เป็นธรรมและเพียงพอ ได้รับการฟื้นฟูสภาพและมาตรการชดใช้อื่น ๆ ที่ตอบสนองกับความต้องการโดยเฉพาะของพวกเขา

40. เมื่อพิจารณาจากความต่อเนื่องของผลกระทบจากการทรมาน จึงไม่ควรนำหลักอายุความมาใช้เพราะเป็นการปิดกั้นไม่ให้ผู้เสียหายได้รับการเยียวยา การชดเชย และการฟื้นฟูสภาพที่ควรได้รับ สำหรับผู้เสียหายจำนวนมาก ระยะเวลาที่ผ่านไปอาจไม่ได้ช่วยลดผลกระทบที่เกิดขึ้น และในบางกรณีผลกระทบเหล่านั้นอาจเพิ่มขึ้นในลักษณะความเครียดหลังภาวะเจ็บช้ำน้ำใจ เป็นเหตุให้ต้องได้รับความช่วยเหลือทางการแพทย์ ทางจิตใจและทางสังคม และพวกเขาไม่สามารถเข้าถึงบริการเหล่านี้หากยังไม่เคยได้รับการเยียวยามาก่อน รัฐภาคีต้องประกันว่าผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายทุกคน ไม่ว่าจะการละเมิดนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อใด หรือไม่ว่าเป็นการกระทำหรือการรู้เห็นเป็นใจของรัฐบาลชุดที่แล้ว พวกเขาควรสามารถเข้าถึงสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาและการแก้ไขปัญหา

41. คณะกรรมการได้ยืนยันตลอดมาว่า การอภัยโทษให้กับความผิดฐานการทรมาน ไม่สอดคล้องกับพันธกรณีของรัฐภาคีตามอนุสัญญาฉบับนี้ รวมทั้งข้อ 14 และดังที่ระบุไว้ในความเห็นทั่วไปฉบับที่ 2 “การอภัยโทษเป็นเงื่อนไขหรือสะท้อนถึงความไม่ต้องการที่จะฟ้องคดีและลงโทษผู้กระทำผิดต่อการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายโดยพลันและอย่างเป็นทางการซึ่งถือเป็นการละเมิดหลักการไม่อาจลบล้างสิทธิได้” คณะกรรมการเห็นว่าการอภัยโทษต่อการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายเป็นอุปสรรคที่ไม่อาจยอมรับได้และขัดขวางไม่ให้ผู้เสียหายได้รับการเยียวยา และยังส่งเสริมบรรยากาศของการลอบย่นวลพินิจ ด้วยเหตุดังกล่าว คณะกรรมการจึงเรียกร้องรัฐภาคีให้ยกเลิกการอภัยโทษใด ๆ ที่มีกับการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย

42. ในทำนองเดียวกัน การให้ภูมิคุ้มกันกับเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรของรัฐหรือบุคลากรอื่น ๆ ทำให้ไม่ต้องรับผิดชอบจากการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย มีความขัดแย้งโดยตรงกับพันธกรณีของรัฐ

จะต้องให้การเยียวยาแก่ผู้เสียหาย กรณีที่มีการลอบยลพันผิดทั้งในทางพฤตินัยหรือในทางนิตินัย ย่อมขัดขวางผู้เสียหายจากการแสวงหาการเยียวยาอย่างเต็มที่ เพราะเปิดโอกาสให้ผู้ละเมิดไม่ต้องถูกลงโทษ และเป็นเหตุให้ผู้เสียหายไม่สามารถเข้าถึงสิทธิอย่างเต็มที่ตามข้อ 14 คณะกรรมการยืนยันว่าไม่ว่าในพฤติการณ์ใด ๆ ก็ไม่อาจอ้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อปฏิเสธการเยียวยาแก่ผู้เสียหาย

43. คณะกรรมการเห็นว่า การสงวนสิทธิเพื่อจำกัดการบังคับใช้ตามข้อ 14 ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายของอนุสัญญาฉบับนี้ ด้วยเหตุดังกล่าว รัฐภาคีจึงควรพิจารณาถอนประกาศข้อสงวนใด ๆ ที่มีต่อข้อ 14 ซึ่งจำกัดการบังคับใช้และควรประกันว่าผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายทุกคนสามารถเข้าถึงการเยียวยาและการแก้ไขปัญหา

กองทุนโดยสมัครใจเพื่อสนับสนุนผู้เสียหายจากการทรมานขององค์การสหประชาชาติ

44. การให้ทุนสนับสนุนโดยสมัครใจต่อกองทุนระหว่างประเทศเพื่อสนับสนุนผู้เสียหายจากการทรมาน มีบทบาทสำคัญในการให้ความช่วยเหลือพวกเขา คณะกรรมการย้ำคณาการสำคัญของกองทุนโดยสมัครใจเพื่อสนับสนุนผู้เสียหายจากการทรมานขององค์การสหประชาชาติ ซึ่งให้ความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมต่อผู้เสียหายจากการทรมาน คณะกรรมการยังเน้นถึงความเป็นไปได้ที่รัฐภาคีจะให้ความสนับสนุนกับกองทุนนี้ โดยไม่คำนึงว่าที่ผ่านมารัฐมีมาตรการระดับชาติใด ๆ หรือเคยให้ความสนับสนุนอย่างไร

การติดตามตรวจสอบและการรายงาน

45. รัฐภาคีจะต้องจัดให้มีระบบกำกับดูแล ตรวจสอบ ประเมินและรายงานการปฏิบัติตามมาตรการเยียวยาและบริการฟื้นฟูสภาพที่จำเป็นที่มีให้ผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ในทำนองเดียวกันในรายงานประเทศ รัฐภาคีควรเสนอข้อมูลที่จำแนกตามอายุ เพศสภาพ สัญชาติ และปัจจัยหลักอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรการเยียวยาที่จัดให้ผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ทั้งนี้เพื่อเป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีของตน และสอดคล้องกับความเห็นทั่วไปฉบับที่ 2 ที่เสนอให้มีการประเมินความพยายามเยียวยาต่อผู้เสียหายอย่างต่อเนื่อง

46. ในแง่การปฏิบัติตามข้อ 14 คณะกรรมการมีข้อสังเกตถึงความจำเป็นที่จะต้องให้ข้อมูลที่เพียงพอต่อการปฏิบัติตามข้อ 14 ในรายงานของรัฐภาคี ด้วยเหตุดังกล่าว คณะกรรมการจึงต้องการย้ำว่าข้อมูลที่จะต้องระบุไว้ในรายงานควรประกอบด้วย

- (ก) จำนวนผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายซึ่งได้ร้องขอค่าชดเชยโดยผ่านกลไกทางศาล ฝ่ายบริหาร และฝ่ายอื่น ๆ สภาพการละเมิดตามข้อกล่าวหา และจำนวนของผู้เสียหายที่ได้รับค่าชดเชย และมูลค่าทั้งหมด
- (ข) มาตรการที่นำมาใช้ช่วยเหลือผู้เสียหายภายหลังได้รับความช่วยเหลือให้พ้นจากการทรมาน
- (ค) บริการฟื้นฟูสภาพที่มีให้ผู้เสียหายจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายและโอกาสที่จะเข้าถึงบริการเหล่านั้น รวมทั้งการจัดสรรงบประมาณให้กับกิจกรรมฟื้นฟูสภาพและจำนวนผู้เสียหายที่ได้รับบริการฟื้นฟูสภาพที่สอดคล้องกับความต้องการของตน
- (ง) วิธีการที่ใช้ประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมและบริการฟื้นฟูสภาพ รวมทั้งการใช้ตัวชี้วัดและข้อมูลเปรียบเทียบที่เหมาะสม และผลจากการประเมิน
- (จ) มาตรการที่นำมาใช้เพื่อประกันความพอใจและประกันว่าจะไม่เกิดซ้ำ

- (ฉ) กฎหมายในประเทศที่กำหนดให้ผู้เสียหายจากการทรمانหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายมีสิทธิเข้าถึงการเยียวยา และการแก้ไขปัญหา และการปฏิบัติตามมาตรการที่เกี่ยวข้องของรัฐภาคี กรณีที่ไม่มีกฎหมายเช่นนั้น รัฐภาคีควรรายงานว่ามีการใช้มาตรการใดเพื่อหาทางให้มีการออกกฎหมายและบังคับใช้กฎหมายเช่นนั้น
- (ช) มาตรการที่นำมาใช้เพื่อประกันว่าผู้เสียหายจากการทรمانหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายทุกคน สามารถเข้าถึง และได้รับสิทธิตามข้อ 14
- (ซ) กลไกรับข้อร้องเรียนที่มีอยู่สำหรับผู้เสียหายจากการทรمانหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย รวมทั้งการแจ้งให้ผู้เสียหายทราบถึงกลไกเหล่านั้น และทราบถึงวิธีการเข้าถึง รัฐภาคีควรเสนอข้อมูลโดยจำแนกตามอายุ เพศ สภาพ สัญชาติ ที่อยู่ และข้อกล่าวหาการละเมิด กรณีที่รายงานข้อร้องเรียนที่ได้รับผ่านกลไกเหล่านั้น
- (ฌ) มาตรการที่รัฐภาคีนำมาใช้เพื่อประกันว่ามีการสอบสวนตามข้อกล่าวหาการทรمانและการปฏิบัติที่โหดร้ายทุกกรณี
- (ญ) กฎหมายและมาตรการเชิงนโยบายที่ได้รับการออกแบบเพื่อจำแนกตัวผู้เสียหายจากการทรمان ทั้งนี้เพื่อช่วยให้พวกเขาได้รับการเยียวยา
- (ฎ) ช่องทางที่มีอยู่ที่ช่วยให้ผู้เสียหายจากการทรمانหรือการปฏิบัติที่โหดร้ายได้รับการเยียวยาทั้งในทางอาญา แพ่ง ปกครอง และกระบวนการอื่น ๆ นอกจากศาล อย่างเช่น โครงการชดใช้ค่าเสียหายของรัฐ และข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนผู้เสียหายซึ่งสามารถเข้าถึงกลไกเหล่านี้ มีจำนวนเท่าใดที่ได้รับการเยียวยาและได้ประโยชน์จากมาตรการชดเชย ในรูปแบบใดและ/หรือจำนวนเท่าใด
- (ฏ) ความช่วยเหลือด้านกฎหมายและการคุ้มครองพยานสำหรับผู้เสียหายจากการทรمانหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย รวมทั้งพยานบุคคล และผู้ที่เข้ามาให้ความช่วยเหลือเป็นตัวแทนของผู้เสียหาย รวมทั้งข้อมูลที่ระบุว่ามีการแจ้งให้บุคคลทราบถึงการคุ้มครองเหล่านั้นอย่างไร มีการให้บริการอย่างไร จำนวนผู้เสียหายที่ได้รับความช่วยเหลือด้านกฎหมาย จำนวนบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองตามโครงการคุ้มครองพยานของรัฐ และการประเมินประสิทธิภาพของการคุ้มครองที่รัฐจัดให้เหล่านั้น
- (ฐ) ขั้นตอนเพื่อบังคับตามคำสั่งของศาลระดับประเทศ ภูมิภาค และระหว่างประเทศ รวมทั้งระยะเวลาที่ใช้ในการบังคับตามคำสั่งศาลจนกระทั่งมีการจ่ายค่าชดเชยจริง หรือจนกระทั่งมีการเยียวยาในรูปแบบอื่น ๆ รัฐภาคียังควรนำเสนอข้อมูลที่แยกแยะในแง่จำนวนผู้เสียหายที่ควรได้รับประโยชน์จากมาตรการชดเชยตามคำสั่งศาล เปรียบเทียบกับจำนวนผู้ที่ได้รับการเยียวยาจริง และการละเมิดที่เกี่ยวข้อง
- (ฑ) หลักประกันที่มีอยู่เพื่อให้การคุ้มครองเป็นพิเศษกับสมาชิกกลุ่มชายขอบหรือกลุ่มผู้เสียเปรียบ ทั้งที่เป็นผู้หญิงและเด็ก ในการใช้สิทธิตามที่มีการคุ้มครองในข้อ 14 ของอนุสัญญา
- (ฒ) ข้อมูลส่วนอื่น ๆ ที่คณะกรรมการอาจร้องขอ